

ZALIGVERKLARING PATER EUSTACHIUS VAN LIESHOUT SS.CC.

Op 12 april 2003 heeft paus Johannes Paulus II pater Eustachius van Lieshout (1890-1943) opgenomen in de rijen van 'Eerbiedwaardige Dienaren Gods'. Dat betekent dat in de zeer nabije toekomst zijn zaligverklaring mocht worden verwacht. Met de erkenning van een onverklaarbare genezing van een Braziliaanse priester in 1968 op voorspraak van pater Eustachius is nu het hele proces ter voorbereiding van de zaligverklaring afgerond. De feitelijke zaligverklaring zal op 15 juni van dit jaar plaatsvinden in de stad Belo Horizonte in Brazilië.

Jeugd, vorming en pastoraat in Nederland

Huub van Lieshout werd geboren te Aarle-Rixtel op 3 november 1890 in een katholiek Brabants boerengezin met elf kinderen, die zeer godsdienstig werden grootgebracht. Drie van de meisjes werden kloosterzuster. Huub wilde al vroeg missionaris worden, net als zijn grote voorbeeld Pater Damiaan De Veuster (1840-1889), de apostel der lepralijders van het Hawaïaanse eiland Molokai, onlangs nog in Vlaanderen gekozen als de grootste Belg.

Daarom wilde Huub lid worden van Damiaans Congregatie van de Heilige Harten. Dat is een religieuze gemeenschap van zusters, broeders en paters, in 1800 gesticht in Frankrijk en sindsdien overal in de wereld actief in zielzorg, onderwijs en missiewerk.

Huub van Lieshout maakte zijn gymnasiumstudie als leerling van de Latijnse School in Gemert (1903-1905) en vervolgens op de Damianusstichting van de Paters van de Heilige Harten in Grave (1905-1913). In 1915 werd Huub door het afleggen van de kloostergeloften lid van de congregatie met als kloosternaam Eustachius. Na de studie van filosofie en theologie werd hij in 1919 in Ginneken bij Breda priester gewijd.

Na zijn priesterwijding was Eustachius korte tijd betrokken bij de vorming van congregatiekandidaten in Vierlingsbeek. Ook was hij werkzaam in het parochiepastoraat in Nederland, eerst in Maassluis, met bijzondere zorg voor een groep Belgische glasblazers, en dan als zeer gewaardeerde kapelaan in de parochie van Roelofarendsveen.

Missionaris in Brazilië

In de jaren twintig van de vorige eeuw zocht de Nederlandse afdeling van Eustachius' congregatie een nieuw arbeidsterrein in Latijns Amerika. Daarvoor werd Eustachius aangewezen, samen met twee andere Nederlandse paters. Zij gingen eerst in Spanje de Spaanse taal leren en kwamen vervolgens in 1925 uitgerekend terecht in Brazilië waar Portugees de voertaal was.

In juli 1925 werd Eustachius' eerste standplaats Agua Suja in Minas Gerais, een afgelegen plattelandsparochie, waar ieder jaar in augustus duizenden pelgrims het heiligdom van Maria bezochten. Vanaf februari 1935 was hij pastoor in het stadje Poà bij de grote industriestad São Paulo. Daar was hij vooral begaan met de vele zieken en mensen in nood. Er gebeurden wonderlijke dingen, en zo begon hij in heel Brazilië naam te maken.

Door zijn zegen en gebed genas Eustachius zieken en bood hij mensen op allerlei manieren hulp. Het werd een ware hype, en dagelijks wilden duizenden mensen hem even ontmoeten. Het liep zozeer uit de hand dat de bisschop Eustachius in mei 1941 enige tijd liet onderduiken op een landgoed in het binnenland. In die tijd wilde Eustachius zelf wel weg uit Brazilië, eventueel terug naar Nederland. Zijn oversten vonden werk voor hem in Portugal, maar dat ging niet door vanwege de oorlog.

Laatste jaren en dood

Begin 1942 was Eustachius van Lieshout weer pastoraal actief in enkele parochies. In april van dat jaar werd hij bouwpastoor van een arme arbeidersparochie in de grote stad Belo Horizonte. Ook hier begon weer de toeloop van mensen, maar die kon nu redelijk in de hand worden gehouden.

Helaas werd Eustachius in 1943 ernstig ziek, vlektyfus als gevolg van een infectie door een insectenbeet. Op zijn sterfbed verlangde hij nog eenmaal zijn medepionier en overste pater Gil van den Boogaart te zien. Toen die bij hem kwam was alles goed, en kon Eustachius rustig sterven. Het was 30 augustus 1943.

De begrafenis in Belo Horizonte werd een ware triomftocht met duizenden mensen. Steeds kwamen er mensen bidden bij Eustachius' graf. Toen de grote parochiekerk die hij was beginnen te bouwen klaar was, kreeg hij, de bouwpastoor, in 1948 in die kerk zijn definitieve rustplaats. En daar komen nog dagelijks mensen bidden bij zijn graf.

Naar een zaligverklaring

In 1955 werd in Brazilië een begin gemaakt met het proces van zaligverklaring. Toen de eerste fase van dat proces was afgerond werd het proces in Rome voortgezet. De zaak liep echter vast, omdat in 1970 Eustachius' congregatie alle zaligverklaringsprocessen van eigen leden stil legde. Maar in 1982 vroegen de Braziliaanse bisschoppen het proces weer te mogen laten heropenen.

Dat verzoek werd ingewilligd en nu werd er in Rome rustig doorgewerkt. Zoals gezegd was dat afgerond in april 2003. Het wachten was nu nog op de erkenning van een wonder, de op medisch vlak onverklaarbare genezing van een ernstig zieke op voorspraak van Eustachius. Ook dat onderdeel van het proces is achter de rug en zo kan volgend jaar, in 2006, de zaligverklaring plaats hebben.

Eustachius van Lieshout was geen buitengewoon mens die bijzondere dingen heeft gedaan. Hij was een diepgelovig religieus die intens begaan was met zijn zieke medemensen. Als priester heeft hij vanuit een echt evangelische inspiratie talloze mensen geestelijk en ook lichamelijk geholpen. Het is goed dat de kerk ons zo'n gewoon buitengewoon mens ten voorbeeld wil stellen.

Nederlanders in Brazilië

Vanaf het einde van de 19de eeuw gingen er Nederlandse zusters, paters en broeders naar Brazilië om daar op diverse fronten de katholieke kerk van dienst te zijn. Toen Eustachius van Lieshout stierf, in 1943, werkten er in Brazilië 599 Nederlandse katholieke missionarissen. Op het hoogtepunt van de Nederlandse inzet, in 1956, waren dat er 1209 onder wie 145 vrouwelijke religieuzen.

Tot na de Tweede Wereldoorlog waren die Nederlandse missionarissen actief in het traditionele missiewerk van pastoraat, onderwijs en zorg voor mensen in nood. Die Nederlandse hulp aan de grote katholieke volkskerk van Brazilië werd daar hogelijk gewaardeerd. In 1966 waren 22% van alle religieuzen in Brazilië Nederlanders, en 7 van hen waren bisschop.

De laatste decennia is het accent van het werk van de religieuzen steeds meer komen te liggen op bestrijding van armoede, onderontwikkeling en sociaal onrecht. De Latijns Amerikaanse bevrijdingstheologie vraagt om aandacht voor de hele mens en zijn sociale

omgeving. Een sterke impuls voor het samen echt kerk zijn gaat er uit van de basisgemeenschappen.

Verdere informatie

Nadere informatie kan gevraagd worden op het volgende adres:

Paters van de Heilige Harten
Seminarieweg 26
4854 PB Bavel
Telefoon 0161-431851
Fax 0161-432614
E-mail hkharten@planet.nl

Daar kan men ook gratis folders aanvragen. Ook kan daar besteld worden de onlangs verschenen kleine biografie van leven en werk van Eustachius van Lieshout

Cor Rademaker ssc,
Pater Eustachius van Lieshout. Om mensen bewogen,
Met een epiloog van Rogier van Rossum ssc,
Bavel (Paters van de Heilige Harten) 2005,
104 bladzijden, geïllustreerd.
Prijs 10 euro, exclusief verzendkosten.